

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Minerva, sive de causis latinae linguae commentarius

Sánchez, Francisco

Schoppe, Caspar

Perizonius, Jacobus

Franequera, 1687

XVI. Pontus

[urn:nbn:de:bsz:31-109138](#)

XVI. P O N T U S.

PUdet referre *Ponti* etymon, olet enim
fæcē Grammaticorum. Dicunt illi,
quasi sine ponte: quia mare pontem habe-
re non possit. Nihil magis ridiculum est,
quam quām Græcis vocibus etymum reddi-
tur Latinum, aut contra. *Lapis* dicunt, quia
pedem ledat; vel à labando, quum Græcē sit
λαδος; & *pētra*, quia teratur pedibus, aut pede-
serat, quum sit πέτρη, vel πέτρα. Itaque Pon-
ti etymon Latine reddere imperitiæ fuit.
Nec etiā necesse fuit Ponti etymon scruta-
ri, quum pro mari accipitur: *nam pro-
priè mare non significat, sed regionem illam,
cujus fuit Mithridates rex. Unde Juvenaliss.

R r 3

Fo-

* Nam proprie Mare Ω.] Dubitem sane & pene putem-
esse proprium Maris Euxini vocabulum, vel sicut ei
κατ' Ἑοχεν tributum. Certe Proponit proprium est vo-
cabulum istius Maris, quod ante Euxinum est, velui
Minor Pontus ante Majorem. Etymon *Ponti* recte for-
san à πόντῳ, ut monerunt iam alii, deduxeris, quia
periculosa & laboriosa istic eras navigatio, propterea,
quod illud Mare commodis portibus & stationibus desti-
tuebatur, unde & olim Αἴγαρον, quasi importunum adven-
tantibus. Græci tradiderunt cognominatum. Adde quod
celebrima Græcorum expeditio prima instituta fuit in
hunc Pontum Euxinum, nec sine maximis periculis &
laboribus. Unde ab illis reducibus videri posset id *Ponti*
nomen Mari huic impositum propter exangulos illic labo-
res, & sic ad alia quoque Maria translatum, sed & cun-
regione vicina quoque tandem communicatum. Bochar-
tus tamen in suo Phaleg. I. 10. in eo consentit cum San-
cto, quod nomen id primum tribuit regioni, dein Ma-
ri, regionenque puer Orientalium lingua per metathesin
literarum sic appellaram, quasi terram *Boīna* vel *Boīnum* h.
e. *nucum*, quae frequentissimæ in ea: Unde & à Latinis
scriptoribus saepè *Tonicarum Nucum*, ut præstantissima-
rum, mentio fit. Neque absurde sane illud,

Festino ad nostros, & regem transeo Ponti Ibi est, Pontus Euxinus: & ita Pontus accipitur pro mari, ex parte totum; ut fretum pro mari, quuin sit Fretum propriè, quod Græci vocant Porthomon, à fervendo, quod ibi maximè ferverat aqua: nos vocamus Estrecho. Denique passim Græcè legas, πόντος αλας, id est, Pontus Maris; & Freta Ponti, ut æquor maris.

XVII. PELAGUS.

Solent etiam & Græci Grammatici, quamvis doctiores, ineptire; dicunt enim, πέλαγος à πέλας, id est, propè, & γῆ, id est, terra; quia non prope, sed longissima absit à terra. Sed pelagus propriè mare non significat, sed profunditatem maris; Hispànè, Pelago. In Evangelio D. Marthæ legitur, πέλαγος θυσιῶν, id est, Pelagus maris, hoc est, in medio maris. * Crederem dici pelagus, à πέλας, prope; quia prope litus statim pelagus est, id est, profunditas maris.

XVIII. CHARON.

Lilius Gregorius Giraldus de diis gentium sic ait; Charon deus infernus, dictus per Antiphasin, quasi acheron: alias tameu etymolo-

gias

* Crederem dici pelagus &c.] Verisimiliter fecere, qui ab Hebr. פְּלָגֵן Risi deduxere. Sicut & sequens vocabulum Charontis ab Aegyptiaca origine reperierunt Eruditii, quæ portuorem significari, probante Vossio, quæna vide. Certe Χάρων non à Χαρωνίᾳ, sed hoc ab illo derivatur: neque etiam à Χάρωνι, quo proprie letos habet oculos notatur, cum nihil latum Charoni tribuit ab ullis Scriptoribus.